

Toespraak Mare Dirkzwager
tijdens afscheid van (19 jaar)
haar grootmoeder op 27 dec.
Vera DIRKZWAGER 2025

Lieve omoes,

Gisteren was de eerste kerst zonder jou. Vrijdag 19 december hebben Tessa, Hanna en ik samen met opa afscheid van je genomen. Opa zei dat je ons misschien nog kon horen, ook al lag je te slapen. Ik wilde zoveel tegen je zeggen, maar ik had een brok in mijn keel. Ik hou van je. Ik ga je missen. Ik pakte je hand en gaf je een zoen, een afscheidszoen.

Kerst zonder jou voelde gek. Tegelijkertijd dacht ik veel aan hoe we het vroeger deden. Samen met Tessa en Hanna de kerstboom optuigen en helemaal vol versieren in jullie huis op de Keizersgracht. Later hielpen ilvy en Mikki ook mee. Ieder jaar leken er weer meer cadeaus onder de boom te liggen. Jij dekte de tafel en zag er elk jaar beeldig uit, met een mooie parelketting en van top tot teen verzorgd. De Smarties werden op tafel gezet en snel weer opgegeten. Griesmeelpudding zat al in de visvorm en de toastjes voor de zalmmouse al in het rooster. Dit jaar was jij er voor het eerst niet bij, maar keek je mee vanaf boven.

Lieve oma, ik zal er hoogstpersoonlijk voor zorgen dat volgend jaar de smarties en griesmeel weer op tafel staan. En misschien doen ik zelf de parelketting erbij om.

Mijn zus Tessa en ik hadden het grote geluk om ieder met jou op reis te gaan. Op dat moment dacht ik daar anders over. Het was traditie: als je twaalf werd en naar de middelbare school ging, ging je een paar dagen met oma weg. Tessa ging naar Londen en een jaar later ging ik naar Wenen. Dat betekende uren wandelen en musea bezoeken, daar was de twaalfjarige ik niet op voorbereid. Terwijl mijn zusje belde dat ze met popcorn naar de film gingen, zat ik huilend aan de telefoon. Achteraf ben ik zó blij dat ik dat met jou heb mogen doen.

Lieve omoes, ik mis jou.

Ik mis het horen van je stem en je lach.

Ik mis het zien van je strenge blik als wij weer eens "auto" zeiden in plaats van "oto", of "koelkast" in plaats van "ijskast".

Ik mis dat je ons probeerde te hijsen in deftige jurkjes, terwijl ik er als tomboy maar wat bij liep.

Lieve omoes, wij missen jou.